

[Aksel Larsen.]

duktionen, idet den fører til ændring i landbrugsproduktionens sammensætning.

Den højtærede finansminister siger videre i sin kronik om de forhold, vi behandler i dag:

„Dette indgreb vil gøre andre indgreb nødvendige.“

Han fortsætter:

„Et sted foran os ligger mængdereguleringer og investeringskontrol.“

Og han siger videre:

„Alt dette er noget, vi ikke vil. Det er imidlertid nødvendige følger af det, vi nu er begyndt på.“

Vi tager et lidt længere citat, hvori den højtærede finansminister henviser til valutacentralens skabelse i 1932 og siger:

„Havde forrige generation set konsekvenserne af deres indgreb i 1932, ville de have gyst over, hvad de gjorde. Men det er ikke sikkert, at de havde ladet være. Heller ikke kan vi se konsekvenserne af, hvad vi nu gør. Jeg aner det værste — ikke mindst for den frie dispositionsret, som der dog vel endnu er et par medborgere der sætter pris på.“

Og finansministeren konkluderer:

„Natten mellem den 9. og 10. maj 1961 vil let for dansk økonomi blive skæbnesvanger som månedskiftet mellem januar og februar 1932.“

Ærlig talt, hvis den højtærede finansminister virkelig mener det, han har skrevet i denne kronik — og han har sådan set gentaget det i en senere kronik — er det ufatteligt, at han er gået med til dette forlig, og det er ufatteligt, at det parti, han repræsenterer, og i hvilket hans indflydelse formentlig vil vokse, når vi er kommet over 1. oktober, kan gå med til at ophøje dette forlig til lov. Man har stik imod den højtærede finansminister brugt det argument, at der er krise i landbruget. Det tror jeg dog ikke der er ret mange der vover at sige; og som jeg tillod mig at bemærke ved første behandling, kan man slet ikke sammenligne situationen nu med situationen i 1930'erne, da bønderne måtte kæmpe en hård kamp for overhovedet at blive ved stedet, medens der nu ikke er nogen tvangsauktioner.

Så hævder man, at der er en likviditetskrise — som det ærede medlem hr. Aage

Fogh sagde i et forsøg på at argumentere sig væk fra nødvendigheden af at støtte de ændringsforslag, jeg har stillet, og som det ærede medlem hr. Aage Fogh meget vel ved er de rigtige forslag, og som det ærede medlem hr. Aage Fogh meget vel ved er de forslag, som ikke alene landbruget som helhed kunne være tjent med, men som husmændene i særdeleshed ville godkende. Det er ikke rigtigt, at der er en likviditetskrise. Jeg anbefaler det ærede medlem at læse, hvad hans finansminister har skrevet, nemlig at det, det drejer sig om, er, at landbrugerne siger: vi vil have noget mere; vi vil have lige så meget som det, vi tror de andre har fået. Formentlig er der enkelte landmænd, der har likviditetsvanskeligheder, men der er ingen grund til at give statstilskud til alle landmænd. Det ville være meget mere rimeligt at se på, hvad der gavner dansk landbrug som helhed, og så hjælpe de landbrugere, der virkelig har hjælp behov.

Der står i det oprindelige afsætningslovsforslag — og det vil formodentlig blive stående, også når ændringsforslagene er vedtaget — i § 4, at landbrugsministeren kan oprette en fond, benævnt landbrugets rationaliseringsfond, til hvilken der af statskassen ydes et årligt tilskud på 250 mill. kr. Jeg skal ikke referere fra udvalget; men det er vel tilladt at sige, at jeg har spurgt, hvad det er, der skal rationaliseres, og har fået det svar, at det ved man ikke, og man kan overhovedet ikke garantere, at der er nogen, der rationaliserer for den del af de 250 mill. kr., de får. Man agter kun at sende dem pengene, men hvad de vil gøre med dem, aner man ikke. Så synes jeg man skal lade være med at kalde det landbrugets rationaliseringsfond. Det kan jo være, der er nogen, der vil betale deres gæld til foderstofforretningen, andre, hvad de skylder i brugsforeningen, andre vil måske bruge dem til at købe nye møbler til stuehuset for, men i alt fald rationalisering bliver der vist meget lidt af for de beskedne beløb, der kan blive til hver enkelt, når de 250 mill. kr. skal deles mellem 200 000 landbrugere.

På den anden side mener vi, at der er brug for en rationaliseringsfond, for det er ganske klart, at en meget stor del af landbrugerne — jeg har ikke noget tal på hvor